Quib; respondendũ ē. ꝑuſ ut q̄d ſit hominē ſine peccato
ēē diffiniant· utrũ nunq̃ omĩno peccaſſe· an deſiſſe pec
care. Si enĩ hoc putant ſine peccato ēē· deſiſſe peccare·
⁊ ipſe ɔ̄ſentio· Omſ enĩ peccauer̄· ⁊ egent gl̄a dĩ. Si autē
eũ q̄ ueterē errorē correxerit· ⁊ in eā ſe uitę tranſformaue
rit ɔ̄uerſatione̅· ut ɔ̄peret a peccato· negant abſtinere deli
ctiſ· n̄ poſſũ in eox ɔ̄uenire ſententiā· cũ legam; ⁊ ſic dn̄ſ
dilex̄ ęccl̄am. ut exhibeat ſibi ipſe glo̅ſam ⁊ n̄ habentē
maculā aut rugā· aut aliq̄d eiuſmodi· ſ; ut ſit ſc̄a ⁊ imma
culata. Nā cũ ęccl̄a ex gentib; hoc ē a peccatorib; ɔ̄gregata
ſit· q̄m ex maculatiſ immaculata potē ēē· n̄ ꝑmo ꝑ dĩ
grām q̄d abluta delicto ſit· deinde q̄d ꝑ ɔ̄uerſatione̅ n̄ peccan
di abſtineat a delictiſ. Ita nec ab initio immaculata. Hu
manę enĩ hoc impoſſibile ē naturę· ſ; ꝑ dĩ grām ⁊ ɔ̄uerſatione̅
ſui· q̄ iā n̄ peccat. fit ut immaculata uideat̄. Hec otio
ſe iuſtoſ ante dm̄ dix̄· incedenteſ in mandatiſ ⁊ iuſtifi
cationib; dn̄i. In q̄ patrē omĩpm ⁊ filiũ ɔ̄phendit· filiũ
ēē q̄ legē tulerit. mandata ꝑſcripſerit. ɔ̄ ſc̄ſ euāgeliſta de
clarat. Et bene iuſtoſ ante dm̄. N̄ enĩ omiſ q̄ iuſtuſ ē ante
hominē· iuſtuſ ē ante dm̄. Aliť uident homineſ· aliť dſ·
homineſ in facie. dſ in corde. Et id̄o fieri potē ut aliq̄s
affectata bonitate populari· iuſtuſ uideat̄ ħ· iuſtuſ autē
ante dm̄ n̄ ſit· ſi iuſticia n̄ ex mentiſ ſimplicitate forme
t̄· ſ; adulatione ſimulet̄. abſcondita enĩ mea· homo n̄
potiť deꝓhendere. Perfecta ḡ lauſ ē ante dm̄ iuſtũ ēē.
Vn̄ ⁊ apl̄ſ· cui lauſ inq̄t n̄ ex hominib; ſ; ex dō. Beatuſ
plane ille q̄ in ɔ̄ſpectu dĩ iuſtuſ ē. beatuſ ille de q̄ dn̄ſ di
gnatuſ ē dr̄e. Ecce uere iſrahelita· in q̄ doluſ n̄ ē. Veruſ enĩ
iſrahelita q̄ dm̄ uidet ⁊ uideri ſe nouit a dō· ⁊ ipſi exhi
bet cordiſ occulta. Soluſ enĩ ꝑfectior· q̄ ab eo ꝓbat̄ q̄

Lizenz: CC-BY-NC – Einsiedeln, Stiftsbibliothek, Codex 166(413), p. 13 – Ambrosius ‹Mediolanensis›, Expositio Evangelii secundum Lucam (http://www.e-codices.ch/de/sbe/0166/13)